

Pasquinelli i ostali protiv San Marina (broj 24622/22), 29.8.2024.

Nema povrede člana 8. Ek

Podnosioci predstavke su 19 državljana San Marina, šest državljana Italije i jedan državljanin Moldavije.

Prema članu 14. Zakona br. 85/2021 o vakcinisanju zdravstvenog osoblja, uposlenicima ovog sektora upućeni su pozivi za vakcinisanje protiv Covid-19. U skladu sa Zakonom i njegovim kasnijim izmjenama (Zakon broj 107/2021), ako osoblje odbije vakcinisanje, vlasti su prvo morale pokušati organizirati uslugu na način da se njihov kontakt s korisnicima svede na minimum. Mogućnosti su tada uključivale preraspodjelu u druge službe Instituta socijalnog osiguranja (SSI), ili na druga slobodna radna mjesta u javnoj službi, ili na društveno korisni rad u zamjenu za dodatak od maksimalno 600 eura mjesečno. Kao ekstremna alternativa, ako druge opcije nisu bile održive ili nisu bile prihvaćene, mogla se naložiti privremena suspenzija iz službe.

U slučaju da osoblje nije moglo biti vakcinisano zbog prethodnog zdravstvenog stanja, zakon je predviđao da budu poslani na dopust s pravom na punu plaću.

Podnosioci predstavke su skupina zdravstvenih radnika koji su odbili vakcinisati se protiv Covid-19. Posljedično, na njih je utjecala jedna ili više mjera, uglavnom povezanih s njihovim zaposlenjem. To je uključivalo suspenziju bez plaće; društveno korisni rad u zamjenu za naknadu srazmjernu satima rada; ili premještanje na druga upražnjena radna mjesta.

Zahtjev putem narodne inicijative podniet je Ustavnom sudu u julu 2021. u kojem se posebno istaklo da su čl. 2, 6. i 8 Zakona broj 107/2021 povrijedili načelo jednakosti te da predstavljaju diskriminaciju. Dalje se tvrdilo da član 8. Zakona broj 107/2021 također predstavlja zadiranje javne vlasti u privatnu sferu. Ustavni sud, pozivajući se na sudsku praksu Evropskog suda (naročito Vavrička i drugi protiv Češke Republike, br. 47621/13 i 5 drugih) potvrdio je usklađenost predmetnih odredbi s Ustavom i drugim instrumentima.

Pozivajući se na član 8. (pravo na poštivanje privatnog i porodičnog života), član 14. (zabrana diskriminacije) i član 1. Protokola broj 12 (opća zabrana diskriminacije), podnosioci predstavke su se žalili na obavezu vakcinisanja, posljedice koje su zbog tog odbijanja pretrpjeli te su istakli da su te posljedice, kao i ublažavanje određenih mjera za vakcinisane pojedince, predstavljali diskriminaciju.

Imajući na umu široko diskrecijsko pravo koje države imaju u pitanjima zdravstvene politike, Evropski sud je utvrdio da su mjere bile srazmjerne i opravdane s obzirom na legitimni cilj kojem se težilo, a to je zdravlje stanovništva općenito, uključujući i same podnosiocce predstavke, te prava i slobode drugih. Dalje je primijetio da su gubici koje su podnosioci predstavke pretrpjeli neizbježna posljedica "iznimnog i nepredvidivog" konteksta globalne pandemije koja se dešavala u relevantno vrijeme u ovom predmetu.

[Tsulukidze i Rusulashvili protiv Gruzije](#) (br. 44681/21 i 17256/22), 29.8.2024.

Povreda člana 6.1 Ek (nepriistrasan sud)

Podnosioci predstavke su g. Zurab Tsulukidze i g. Levan Rusulashvili, gruzijski državljani.

Predmet se odnosi na navodnu nepriistrasnost sudije L.M. koji je bio član vijeća troje sudija Vrhovnog suda koje je odbacilo tužbe podnosioca predstavki o nepravničnom otkazu protiv Telasija, glavnog preduzeća za distribuciju električne energije u Tbilisiju.

Podnosioci predstavke prigovaraju na osnovu člana 6. stav 1. (pravo na pravično suđenje) da je nepriistrasnost Vrhovnog suda bila ugrožena jer je sudski pomoćnik jednog od sudija vijeća, koje je ispitivalo njihove slučajeve i odbacilo ih bila kćerka advokata koji je zastupao Telasija u postupku. Advokat je također bio interni advokat preduzeća, koji je lično bio zadužen za pripremu odluke o otpuštanju podnosilaca predstavki zahtjeva iz preduzeća.

Evropski sud je posebno utvrdio da je činjenica da je pomoćnica sudije kćerka Telasijevog pravnog zastupnika, zajedno sa širokim ovlaštenjima danim sudskim pomoćnicima u gruzijskom pravosudnom sistemu, stvorila situaciju koja je legitimno mogla pobuditi sumnje u pogledu nepriistrasnost sudije L.M. Podnosioci predstavke nisu znali u kojoj je mjeri sudski pomoćnik zapravo bili uključeni u njihove slučajeve, a Vrhovni sud nije uspio razjasniti okolnosti njene umiješanosti, čime nisu uspjeli otkloniti njihove sumnje u pogledu nepriistrasnosti tog sudije. Evropski sud je stoga utvrdio da su njihove sumnje objektivno opravdane i da nisu imali dovoljne procesne garancije u tom pogledu.